



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23277/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Станковић, адвокат из ..., против туженог СПВ „Пчиња“ д.о.о. Врање, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 832/24 од 13.08.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 832/24 од 13.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 832/24 од 13.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 135/24 од 16.04.2024. године, у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати 276.310,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ накнаде штете плати законску затезну камату од 16.04.2024. године, као дана првостепеног пресуђења, до исплате, а одбијен као неоснован захтев за исплату законске затезне камате од 23.07.2021. године, као дана подношења тужбе, до 15.04.2024. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у у ставу првом изреке, у усвајајућем делу става другог изреке и у ставу трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Лесковцу, Канцеларији Врање, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име туженог изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога Врховни суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**